

MINÄ

Kuka minä olen, tiedänpö sen? Vasta viime aikoina olen tullut siihen tulokseen, että en voi tietää itsestäni totuutta, ellen katso itseäni Jumalan rakkauden silmin. Voin tietää itsestäni paljon menneisyyden, peilikuvani ja ympäristön tuoman tiedon perusteella. Vuosi toisensa jälkeen totean: "Nyt tiedän, kuka olen ja mitä haluan".

Kuitenkin tämä sama toistaa itseään vuosirenkaiden tavoin. Jokainen vuosi saan uuden renkaan ympärilleni, mutta en tiedä millainen rengas minua seuraavana vuonna ympäröi. Onko se tasainen, mutkikas, vai tuleeeko sitä. Jokainen vuosirengas on Jumalan käsissä. Voin vaikuttaa siihen tietyiltä osin, mutta vain Jumala tietää, minkälainen siitä muodostuu.

Vuosi sitten olisin kokemusten kautta kuvaillut runkoani vahvaksi, sitkeäksi ja periksiantamattomaksi, jyrkeväksi kasvanutta ja joka sään kestäväksi. Uskoon tullessani ja Jumalan rakkaudellisen kasvatuksen myötä voin todeta, että se kaiken kestävä jyrkevä runko on ollut vain kaukaa katsottuna vahva. Sisältä katsoessa tuo runko on täynnä myrskyjen riepottelemia kolhuja, täynnä kivuliaita viimeisillä voimillaan kannattelevia oksia. Vasta kun Jeesus on asettunut sisimpäni varjelijaksi, runko on alkanut eheytyä ja juuret ovat saaneet elävän veden ravinteita. Vasta silloin nuo haavoittuneet oksat ovat alkaneet virkoamaan ja tuottamaan lehtisilmuja.

Myrskyjä kyllä tulee, mutta minun puutarhurini Kaikkivaltias Jumala huolehtii, että selviän koettelemukset, mutta vain, jos en itse yritä omin keinoin selvittää myrskyistä, vaan annan jokaisen vastoin käymisten Jumalan käsiin. Silloin eivät varjot estä minua kasvamasta joka suuntaan tasaisesti, salamat eivät minua hajota, tuuli ei minua kaada eikä kuivuus minua kosketa, aurinko ei minua polta eikä metsämies minua vie.

Tarvitsin kuitenkin tähän murtumispisteen, totaalisen murtumispisteen. Tajusin, että yritin selviytyä mahdottomasta ja minun oli herättävä kyvyttömyyteeni ja annettava kaikki myrskyt Jumalalle. Silloin näin puutarhurin tulevan luokseni ja hän sanoi: "Minä pidän sinusta huolta, sinä olet rakas ja ainutlaatuinen puu, ja minä olen sinun Luoja. Minä en anna varjojen haitata kasvuasi, salamoiden sinua hajottaa, tuulen sinua kaataa, kuivuuden sinua koskettaa, auringon sinua polttaa enkä metsämiehen sinua varastaa. Pysy minussa, niin minä pysyn sinussa!"

Tunnenko siis itseäni? En.

Mutta Jumalan rakkaudessa voin tulla tuntemaan totuuden ja ymmärtää, miksi minä olen ja miksi olen minä.

Elli Koski